

کارگران جهان متحد شوید!



اساس سوسیالیسم
انسان است.

سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

**صدها نفر
در مراسم
بزرگداشت
منصور حکمت
در لندن
شرکت
کردند!**

صفحه ۲



متن سخنرانی های این مراسم هفته آینده در یک شماره انترناسیونال هفتگی ویژه منتشر میشوند



هر روز ۱۸ تیر است
جمهوری اسلامی راه نجاتی ندارد

پیام کورش مدرسی
لیدر حزب کمونیست کارگری ایران
به مردم آزادیخواه!

صفحه ۲



اهمیت سیاسی
۲۰ خرداد تا ۱۸ تیر ۸۲

اصغر کریمی

صفحه ۳

**تظاهرات
و تجمعات
۱۸ تیر در
شهرهای ایران**

صفحه ۳

**بزرگترین
تظاهرات
ایرانیان
در خارج کشور**

صفحه ۴

انترناسیونال

هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-870 120 7768

۱۶۷

۲۰ تیر ۱۳۸۲

۱۱ ژوئیه ۲۰۰۳

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465
Fax: 0044-870-135-1338
markazi@ukonline.co.uk



آزادی، برابری، حکومت کارگری!

صدها نفر در مراسم بزرگداشت منصور حکمت در لندن شرکت کردند!

هر روز ۱۸ تیر است جمهوری اسلامی راه نجاتی ندارد

کوروش مدرسی

متحد شدن عملی مردم است. کانون مهم و اصلی این اتحاد محلات مسکونی است. جمهوری اسلامی ممکن است دانشگاه را ببندد، ممکن است میدانهای شهر را اشغال کند. اما نمیتواند همه محلات را قرق کند. باید کنترل محلات را از دست جمهوری اسلامی خارج کرد. باید قانون جمهوری اسلامی را در هر سطح و معنی که میتوان ملغی کرد. باید حضور اوپاش رژیم را در هر سطح که میشود در محلات محدود و مشکل کرد. باید محلات را به سنگر انقلاب ضد جمهوری اسلامی و سنگر آزادی تبدیل کرد.

کارگران!

مردم چشم امید به شما دوختانند. کارگران ایران و بویژه کارگران نفت رگ حیات جمهوری اسلامی را در دست دارند. کارگران ایران باید بیش از هرکس و پیش از هرکس پرچم آزادی و برابری و پرچم رهایی انسان را برافرازند. طبقه کارگر بیش از هرکس و پیش از هرکس لنگر آزادیخواهی و اتحاد صف آزادیخواهان است. به میدان بیایید و شریان حیات جمهوری اسلامی را قطع کنید. مجامع عمومی‌تان را تشکیل دهید. دست جمهوری اسلامی را از زندگی مردم کوتاه کنید.

مردم!

باید متحد شد. باید حول پرچم "مرگ برای جمهوری اسلامی" و "زنده باد آزادی و برابری" متحد شد. باید جمهوری اسلامی را در هر سطح از محل زندگیمان پاکسازی کنیم. باید هر روز را به ۱۸ تیری برای جمهوری اسلامی تبدیل کنیم. روز آزادی نزدیک است. تا روز شادی و روز جشن بر ویرانه‌های رژیم اسلامی و اعلام حکومت و نظامی که آزادی بی قید و شرط انسانها و برابری انسان در حق برخورداری از نعمات زندگی را بعنوان قانون اعلام کند، راهی نیست.

مرگ برای جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

کوروش مدرسی

۱۹ تیر ۱۳۸۲ - ۱۰ ژوئیه ۲۰۰۳

یافت. جمعیت شرکت کننده در پایان مراسم پیاختستند و با گوش دادن به ترانه ای که او به دوستدارانش هنگام بیماری تقدیم کرده بود، تا از ابزار احساساتشان تشکر کند، و با طنین شعار زنده باد منصور حکمت پایان مراسم را اعلام داشتند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۹ ژوئیه ۲۰۰۳ - ۱۸ تیر ۱۳۸۲

میدان آملید. درود بر شما که نشان دادید که اگر هم جمهوری اسلامی با اعمال حکومت نظامی مانع تجمع مردم در ایران شود، مردم شریف و آزاده همصدا با آزادیخواهان در ایران شعار "مرگ بر جمهوری اسلامی؛ و آزادی و برابری" را سر میدهند و پرده سکوت و خاموشی اسلامی را میدرند. درود بر شما که نشان دادید که رابطه دولتهای مختلف با جمهوری اسلامی و از آن بدتر حمایت آنها از این رژیم به بهانه دیالوگ انتقادی توهین به مردم ایران و خواست همه ما آزادیخواهان است.

مردم شریف،

جوانان و دانشجویان آزاده!

جمهوری اسلامی ۱۸ تیر را از سر گذراند اما میدانند که مبارزه ما برای تامین و تضمین آزادی، برابری، شادی، رفاه و تلاش ما برای سرنگونی رژیم اسلامی هر روز را به ۱۸ تیر تبدیل میکند. سوال این است که جمهوری اسلامی چند تا از این روزها را میتواند از سر بگذراند؟

جواب سر راست است. طول عمر جمهوری اسلامی را اتحاد میان مردم تعیین میکند. ۱۸ تیر قدم بزرگی در تامین این اتحاد بود. اتحاد یعنی متحد شدن گرد یک پرچم و یک خواست. ۱۸ تیر پرچم "آزادی برابری" و "مرگ بر جمهوری اسلامی" در جلو صف اعتراض بود. باید این پرچم را به پرچم بی چون و چرای اتحاد تبدیل کرد. پرچم ما یک رنگ دارد. پرچم مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده باد آزادی و برابری. از همه شما آزادیخواهان، از همه شما جوانان تشنه آزادی میخوایم که تمام تلاشتان را بکار بگیرید تا این اتحاد هرچه سریعتر شکل بگیرد. پراکندگی در صف ما قبل از هرچیز پراکندگی در پرچی است که ما برمیادیم. باید این پرچم را یک دست و یک رنگ کرد.

قدم دیگری که باید برداشته شود

مردم آزادیخواه!

درود بر شما که در ۱۸ تیر نشان دادید به چیزی کمتر از سرنگونی بی قید و شرط و فوری جمهوری اسلامی رضایت نخواهید داد. درود بر شما که قهرمانانه اختناق اسلامی را شکستید. جمهوری اسلامی ۱۸ تیر را از سر گذراند، اما به قیافه سرانگ نگاه کنید! وحشت زدگانی را میبینید که ترس مرگ رژیمشان زانوهایشان را سست کرده است. جمهوری اسلامی ۱۸ تیر را ظاهراً از سر گذراند اما به چشمهای رهبرانش نگاه کنید! سر سوزنی آرامش در آن نمی یابید. ۱۸ تیر روزی بود که همه مردم علناً به جمهوری اسلامی "نه" گفتند. جمهوری اسلامی با اعمال حکومت نظامی در اکثر شهرهای ایران ۱۸ تیر را "رد کرد". اما مگر چند بار و تا کی میشود حکومت نظامی اعلام کرد. همین امروز حکومت نظامی‌شان در خیابانها و کوچههای شهرهای ایران زیر بار حضور شما مردم کمر خم کرده است. قرار بود ۱۸ تیر کسی فریاد "نه" شما به رژیم اسلامی و بانگ مرگ بر رژیم ضد انسان، مرگ بر رژیم ضد زن و مرگ بر رژیم ضد آزادی را نشنود. اما صدای شما رساتر از آن بود که جمهوری اسلامی نتواند آنرا خفه کند. عکس‌العمل رژیم بیش از هرچیز به همه نشان داد که اعتراضی که امروز به خیابان کشیده شده از چه جنس و در چه ابعادی است. امروز همه باور کرده‌اند که این تنها اعتراض دانشجویان نیست اعتراض همه مردم است و این اعتراض خواستش ساده، سراسر و غیرقابل تفسیر است: "مرگ بر جمهوری اسلامی" و "زنده باد آزادی و برابری". این همه دیدند، همه شنیدند و همه باور کردند. این پیروزی همه آزادیخواهان است. این پیروزی بشریت متمن است. درود بر شما.

ایرانیان آزادیخواه در خارج کشور!

درود بر شما که در ابعادی بیسابقه به حرفهای او سر تکان میدادند و میخینیدند و به فکر میرفتند و دوباره از نزدیک لمس میکردند. طی این مراسم، آذر ماجدی بنیانگذار بنیاد منصور حکمت بیلابلی از فعالیت یکساله بنیاد را با اطلاع حضار رساند و از خسرو داور، بناظر زحمات شبانه روزی و بی وقفه اش در راه اندازی و اداره سایت منصور حکمت که با استنادی بسیار بالا

جهان به این شهر سفر کرده بودند، در سالن گرد آمدند تا غم از دست دادن او را که انسانی بزرگ و رهبری مصمم و سیاستمداری انقلابی و کمونیست و عمیقاً انسان دوست بود، در کنار هم و در کنار هزاران نفری که بطور زنده فیلم مراسم را از کانال تلویزیونی اینترنتی مشاهده میکردند، التیام بخشند. شعار زنده باد منصور حکمت جابجا و بی اختیار از میان جمعیت برمیخاست.

کوروش مدرسی لیدر حزب کمونیست کارگری اولین سخنران بود و گفت جای منصور حکمت خالی است تا ببیند که چگونه پیش بینی های او یکی بعد از دیگری دارد به تحقق می پیوندد. نادیا محمود عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق به این اشاره کرد که حزبی که با رهبری و آموزشهای منصور حکمت در عراق ساخته شد امروز بخش اعظم رهبرانش در بغداد و شهرهای دیگر حضور دارند و در میان مردم مورد احترام و محبوبند. این حزب تنها نیروی مدافع آزادیخواهی و سکولاریسم و حقوق کارگری و انسانی است و دهها هزار نفر را سازمان داده است.

آذر ماجدی به مبارزه بی امان منصور حکمت برای پالایش سوسیالیسم و کمونیسم از گرایشات عقب مانده اشاره کرد و لحظاتی از این تلاشها را یادآور شد.

حمید تقوایی رئیس دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران گفت منصور حکمت را در صف اول تمام مبارزات رادیکال و آزادیخواهانه بشریت متمن در یک سال گذشته میتوان دید حتی اگر میلیونها مردمی که در اعتراض برای همه ما الگو و الهام شد. همچنین از رفیق آذر ماجدی بناظر ایده ابتکار و پیگیری ساختن بنای یادبود منصور حکمت در جوار مارکس قدرانی میکنم.

در روز دوم، شنبه ۵ ژوئیه سالن "کانوی هال" در مرکز لندن محل اجتماع دوستداران منصور حکمت بود. فضایی شورانگیز بر سالن حاکم شده بود. مراسم با خوش آمد گویی و با سخنانی در گرامیداشت منصور حکمت از طرف سیاوش دانشور، مجری برنامه به زبان فارسی و همچنین مریم نمازی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری به زبان انگلیسی آغاز شد آذر ماجدی یکی از رهبران حزب کمونیست کارگری و همسر منصور حکمت از نیم پیکره او در فضایی از کف زدن و هورا کشیدن حاضرین پرده برداشت. صدها نفر که از گوشه و کنار

تظاهرات و تجمعات ۱۸ تیر در شهرهای ایران

اهمیت سیاسی ۲۰ خرداد تا ۱۸ تیر ۸۲

اصغر کریمی

اسلامی قلعلم کنند. با روی کار آمدن خاتمی، شاهد عروج اپوزیسیون پرورژیم در خارج کشور بودیم، با شکست پروژه دو خرداد در سالهای گذشته، جنبش سرنگونی و مشخصا حزب کمونیست کارگری به مرکز ثقل سیاست رانده شدند. این مساله از ۲۰ خرداد امسال شتاب گرفته است. ظرف یکماه تا ماندن های فلسفه بافیها و تئوریهایی دو خردادی و حجابیانی نیز بخار شد و به هوا رفت. دولتها، احزاب سیاسی و رسانه های غربی نیز زمین لرزه داخل را بو کشیدند و لحنشان عوض شد. رخوت سیاسی ناشی از سنگینی لاشه دوخرداد کنار رفت و بزرگترین تحرکات سیاسی ایرانیان در ۲۵ سال گذشته شروع شد. ظرف یکماه اتفاق سیاسی مهمی رخ داد و فضای سیاسی تماما دگرگون شد. و این شروع یک تحول مهم سیاسی است. عروج شعارهای رادیکال سیاسی از شکوهمندترین وجوه اتفاقات اخیر است. آزادی و برابری در کنار شعار سرنگونی جمهوری اسلامی در سراسر جهان طنین انداخت. هفت ماه قبل این یکی از شعارهای محوری در برخی دانشگاهها در ایران بود. اینبار طنین این شعار از تهران پارس تا آلمان و سوئد و انگلیس و آمریکا و کانادا و هلند و اسکانندیناوی و در بزرگترین تظاهرات های سیاسی ایرانیان شنیده شد. شعارهای علیه مذهبی بودن و زن ستیز بودن جمهوری اسلامی از دیگر شعارهای برجسته این تظاهرات بود که همزمان با آتش زدن و پرت کردن حجاب اسلامی در تهران و اصفهان در تظاهراتی خارج طنین انداخت.

انقلابی در راه است. سمت و سوی سیاسی و شعارهای حاکم بر آنرا از همین حالا میتوان تشخیص داد. یک انقلاب زنانه، ضدمذهبی، بشدت آزادیخواهانه و عدالت طلبانه. تفاوت این انقلاب با انقلاب ۵۷ زیاد است. وجود یک جنبش قدرتمند کمونیستی کارگری حاضر و آماده در صحنه سیاسی ایران مهمترین تفاوت این دو دوره است. فرصتی تاریخی و بی نظیر برای جنبش کارگری و سوسیالیستی در ایران ایجاد شده است. هر انسان سوسیالیست و آزادیخواهی، اکنون باید انتخاب کند.

۱۸ تیر ۷۸ شروع جنبش توده ای برای سرنگونی جمهوری اسلامی بود. از ۲۰ خرداد ۸۲ پروژه سرنگونی انقلابی حکومت شروع شده است. علیرغم یکماه ضرب و شتم وحشیانه و زندانی کردن هزاران نفر از فعالین جنبش اعتراضی، اعتراض مردم در ۱۸ تیر چنان "خطرناک" ارزیابی میشد که جمهوری اسلامی در شهرهای بزرگ دست به حکومت نظامی زد. گفتند اجازه تظاهرات نداده اند و همه جا را قرق کردند، اما علیرغم همه اینها در اکثر شهرهای بزرگ مردم به خیابان آمدند، ماموران را هو کردند و با آنها درگیر شدند. ترس مردم ریخته است، اعتماد بنفس ها و فداکاریها بالا است. امیلواری از همیشه بیشتر است. حکومت نظامی کردند چون میدانستند میلیونها نفر آماده اند به خیابان بیایند. حکومت نظامی کردند تا ۱۸ تیر را از سر بگذرانند اما مردمی که قصد برگشتن به خانه ندارند شبهای زیادی برای بیرون آمدن دارند.

۱۸ تیر و سی روز قبل از آن اعلام این حقیقت است که جمهوری اسلامی به شیوه انقلابی سرنگون میشود. و این یک حقیقت بسیار مهم و تاریخی و شکوهمند است. جمهوری اسلامی میتوانست از درون فرو پاشد و انقلاب بعداز سرنگونی شروع شود. در یکماه گذشته اما جنبش سرنگونی به میدان کاملا انقلابی برای سرنگونی به میدان آمده است. اکنون میتوان به جرات گفت که سمت و سوی تحولات سیاسی در ایران رو به سوی یک انقلاب دارد. معنای سیاسی این نه تنها در نحوه سرنگونی حکومت اسلامی بلکه همچنین در موقعیت نیروهای اپوزیسیون تعیین کننده خواهد بود.

عروج اپوزیسیون سرنگونی طلب در خارج کشور

بزرگترین تظاهراتی سیاسی ایرانیان مقیم خارج در ۱۸ تیر امسال اتفاق افتاد. و این بیان زمین لرزه ای است که در داخل ایران در جریان است. اینرا همه حس کرده اند. این تظاهراتی قبل از اینکه ناشی از بسیج سازمانهای سیاسی باشد، عکس العمل مردم به اتفاقات داخل ایران است. برای اولین بار دهها هزار نفر در بیش از هشتاد شهر دنیا به خیابان آمدند تا یکصدا علیه جمهوری

یکی از دخترانی را که حجاب برگرفته بود توانستند دستگیر کنند. چندین نفر روی سر او ریخته بودند و یکی از خواهر با هو کردن و شعار دادن بیشتر مردم پاسخ گرفت. گروههای جوانان و مردم از هر گوشه ای فریاد مرگ بر جمهوری اسلامی و مرگ بر خامنه ای سر میدادند. سرکوبگران با بیرحمی تمام به مردم حمله میکردند و مردم مقاومت میکردند. تعداد زیادی از مردم و شماری از نیروهای رژیم زخمی شدند. مردم هرجا اطلاعاتی ها و لباس شخصی ها را گیر می آوردند به آنها حمله میکردند. خطوط تلفن و خدمات اینترنتی در این شهر را قطع کرده بودند تا امکان ارتباط بین مردم از بین برود. تظاهرات ساعتها ادامه داشت.

مشهد: در خیابان راهنمای این شهر از ساعت نه و نیم بعد از ظهر عده ای از جوانان بصورت دسته جمعی شروع به راهپیمایی کردند و در مدت کوتاهی جمعیت به چندین هزار نفر رسید. در ابتدا نیروهای انتظامی واکنشی نشان ندادند. جمعیت با شادی و کف زنان حرکت میکرد. ساکنان محل بروی پشت بامها ایستاده بودند و با سوت زدن حمایت خود را نشان میدادند. پس از مدت کوتاهی نیروهای ضد شورش به جمعیت حمله ور شدند. مردم مقاومت میکردند. درگیری تا ساعتی ادامه داشت. در خیابان سجاد نیز مردم شعار میدادند و با نیروهای انتظام درگیر شده بودند.

شیراز: از آغاز صبح تجمعات پراکنده ای وجود داشت. نیروهای انتظامی در تمام شهر مستقر بودند. با تارک شلن هوا تظاهرات شروع شد. ساعت ۸ شب بود. تظاهرات کنندگان شعار میدادند مرگ بر خامنه ای، زندانی سیاسی آزاد باید گردد و شعارهای دیگر. بسیجی ها به مردم حمله کردند و مردم مقاومت میکردند. شماری از تظاهرات کنندگان دستگیر شدند. تظاهرات ساعتها ادامه یافت.

در کردستان شهرها کلا حالت حکومت نظامی داشته است. در سنجند نیروهای انتظامی و لباس شخصی ها علاوه بر میدانهای اصلی شهر بر سر هر کوچه ای حضور داشته اند تا از تجمعات بیش از دو و سه نفر جلوگیری کنند. در سقر نیز حالت حکومت نظامی برقرار بوده است. اما روز ۱۷ تیر علیرغم حضور نیروهای سرکوبگر مردم وسیعا در خیابانها بوده اند. در مهاباد نیز با وجود حضور وسیع نیروهای انتظامی و لباس شخصی مردم بطور گسترده تا ساعت ۹ شب در خیابان بوده اند. ■

اطراف پارک لاله نیز شعار دادن و تظاهرات در جریان بود و مامورین مسلح حکومت قدرت کنترل جمعیت را نداشتند. بزرگترین تظاهرات در میدان انقلاب بود. هزاران نفر جمع شده بودند و شعار میدادند. شعار مرگ بر خامنه ای همه جا شنیده میشد.

تهران: شمار زیادی از مردم و جوانان از ساعت ۱۰ شب در خیابان آب رسان پایین تر از دانشگاه تجمع کردند. شعار دادن شروع شد. نیروهای انتظامی به تظاهرات کنندگان حمله کردند و مردم مقاومت میکردند و با آنها درگیر میشدند. وقتی مردم متوجه شدند که در پشت بامها اطلاعاتی های رژیم مخفیانه در حال فیلمبرداری هستند شروع به هو کردن آنها کردند. تظاهرات و شعار دادن و درگیری همچنان ادامه داشت. تعدادی دستگیر شدند. مردم برای نجات دستگیر شدگان به نیروهای انتظامی حمله میکردند. مردم تا ساعتها در خیابان بودند.

گرمناشاه: همان اول صبح فضای شهر ملتهب بود و حالت عادی نداشت. پلیس ضد شورش و لباس شخصی ها و بسیجی ها همه جا حضور داشتند. هنگام شب شعار دادن از چندین نقطه به گوش میرسید.

اصفهان: علیرغم جو شدید حکومت نظامی، هزاران تن از مردم اصفهان به خیابان آمدند و شروع به شعار دادن علیه جمهوری اسلامی کردند. در مناطق و محلات دروازه شیراز، هفتون، فلکه احمد آباد، و تمام مسیر چهار باغ بالا تا سی و سه پل مردم جمع شده بودند و شعار میدادند. تعدادی از دختران جوان با پرت کردن حجابها به صفوف تظاهرات آمده و دست در دست پسران، کف زنان و در حالی که شعار میدادند به تظاهرات پرداختند. نیروهای انتظامی به همراه مزدوران "لباس شخصی" تلاش میکردند تظاهرات را خاموش کنند.

از صفحه ۴ بزرگترین تظاهرات ایرانیان ...

تظاهرات های ضد جمهوری اسلامی انعکاسی از جو غالب سرنگونی طلبی در میان ایرانیان است. مردم به قدرت خویش پی میبرند و عزم خود را جزم میکنند تا به دوره تلخ و مشقت بار حاکمیت توحش اسامی سرمایه داران پایان دهند. مردم چه در ایران و چه در خارج ایران آمده اند تا کار را تمام کنند و جامعه ای آزاد و برابر و شاد را پایه ریزی کنند. ■

سالروز ۱۸ تیر را مردم ایران علیرغم جو حکومت نظامی با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی گرامی داشتند. ۱۸ تیر امسال نیز به روز اعتراض و تظاهرات دهها هزار نفر علیه جمهوری اسلامی تبدیل شد. حکومت همه نیروهای سرکوش را به حالت آماده باش در آورده بود و خیابانها را قرق کرده بود تا این روز را بی بلا بگذرانند. اما واقعیت نشان داد که مردم تصمیمشان را گرفته اند و حکومت اسلامی قدرت خفه کردن اعتراضات و بخانه فرستادن مردم را عملا از دست داده است. مروری بر گوشه هایی از تظاهرات و درگیریهای مردم با سرکوبگران حکومت در ۱۸ تیر:

تهران: مردم پیش چشم مامورین مسلح حکومت که گله ای از مزدوران "لباس شخصی" نیز آنها را همراهی میکردند، گروه گروه جمع شدند. از همان بعد از ظهر هزاران نفر زیر پل گیشا جمع شده بودند. بتدریج بر تعداد جمعیت افزوده میشد. در برابر دانشگاه تهران از ساعت ۷ بعد از ظهر صفی از مردم به حرکت در آمده بودند. شمار زیادی از مردم به پشت بامها رفته بودند. شعار دادن از همان بعد از ظهر شروع شد. با فرا رسیدن شب طنین شعار ها از بسیاری محلات بگوش میرسید. مامورین یونیفرم پوش و "لباس شخصی" ها به سرسام دچار شده بودند. به یک گروه حمله میکردند گروه دیگر سر بر می آورد.

در تهران پارس بین فلکه اول و دوم مردم زیادی جمع شده بودند. ابتدا راهپیمایی بدون شعار دادن بود. اما با اولین حمله سرکوبگران شعار های مرگ بر خامنه ای و مرگ بر جمهوری اسلامی طنین انداز شد. با ادامه تظاهرات گروههایی از مردم شعار "زنده باد آزادی و زنده باد برابری" را سر دادند و این شعار بارها و بارها تکرار شد. در نازی آباد و اسلام شهر نیز جوانان طی روز شروع به شعار دادن کردند و با نیروهای انتظامی و لباس شخصی ها درگیر شدند. این درگیریها با تارک شلن هوا گسترش یافت. در

علیه جمهوری اسلامی و به حمایت از مبارزات مردم در ایران برگزار شد که مورد توجه و استقبال وسیع مردم در این شهر قرار گرفت. اعلامیه ها و نشریات زیادی میان مردم توزیع شد و هزاران نفر از مردم طومارهای پشتیبانی از مبارزات مردم و محکومیت جمهوری اسلامی را امضا کردند.

حضور وسیع و فعال ایرانیان در

مرگ بر جمهوری اسلامی!
زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

بزرگترین تظاهرات ایرانیان در خارج کشور

شعار "زنده باد آزادی زنده باد برابری" در گوشه و کنار جهان طنین انداز شد

روز چهارشنبه ۹ ژوئیه به حمایت از مبارزات مردم و در سالروز ۱۸ تیر در بیش از هشتاد شهر جهان دهها هزار نفر از ایرانیان با حمایت افکار عمومی این کشورها به خیابان آمدند و برای سرنگونی جمهوری اسلامی شعار دادند. شعارهای "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زنده باد آزادی زنده باد برابری"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" شعارهای اصلی این تظاهرات و تجمعات در بسیاری از کشورها بود. شرکت کنندگان در این تظاهرات ها حمایت قاطع خود را از مبارزات مردم ایران برای سرنگونی حکومت منحوس اسلامی اعلام کردند. و بر تلاطم این تظاهرات تاکید کردند. گزارش کوتاهی از برخی تظاهرات را در اینجا میخوانید:

فرانکفورت: تظاهرات باشکوهی در مقابل کنسولگری رژیم اسلامی در شهر فرانکفورت به فراخوان واحد حزب کمونیست کارگری در آلمان برگزار شد. پلیس از قبل محل کنسولگری را به محاصره در آورده بود. تظاهرات کنندگان که شمار آنها به صدها نفر میرسید پی در پی شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و شعار آزادی زندانیان و آزادی و برابری سر میدادند و مردم را به حمایت از مبارزات مردم ایران فرا میخواندند. پلاکاردها و پرچمهایی که روی آنها نوشته شده بود مرگ بر جمهوری اسلامی و "زنده باد آزادی زنده باد برابری" توسط مردم شرکت کننده حمل میشد. سخنرانان مختلف از جمله مینا احدی چهره شناس دفاع از حقوق زنان و عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری و نسان نودینیان دبیر تشکیلات حزب در آلمان، نسرین رضمانعلی، جلال محمودزاده، مهرنوش موسوی، شهناز مرتب و محمد آسنگران از کادرهای حزب در مورد مبارزات مردم ایران برای به زیر کشیدن حکومت اسلامی سخن گفتند. بصیر نصیبی از چهره های شناخته شده سینمای آزاد ایران در این تظاهرات شرکت داشت و بخشهایی از نامه ای را که به مایکل مور سینماگر مشهور آمریکائی نوشته بود قرائت کرد و حمایت خود را از تظاهرات اعلام داشت. خبرنگارانی از رسانه های مشهور آلمانی نظیر اسپیکل و مرکز خبر روزنامه ها و فرانکفورت رونشواو شرکت داشتند و از تظاهرات عکس و خبر و رپرتاژ تهیه کردند. و با کادرهای حزب مصاحبه کردند. در اعتراض به حجاب اسلامی شماری از زنان حجاب های سمبلیک خود را پرتاب کردند و جمعیت آنها را پایمال نمودند. در پایان قطعنامه حمایت از مبارزات مردم ایران به تصویب و تأیید شرکت کنندگان رسید.

لندن: در برابر سفارت جمهوری اسلامی در لندن حدود ۱۲۰۰ نفر به فراخوان حزب کمونیست کارگری و برخی جریانهای سیاسی دیگر گرد آمده بودند. شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی و زندانی سیاسی آزاد باید گردد و زنده باد آزادی و زنده باد برابری شعارهای اصلی تظاهرات بود. در این تظاهرات اصغر کریمی از رهبران حزب کمونیست کارگری ایران شرکت داشت و در سخنانی بر پیشروی جنبش سرنگونی و پایان کار رژیم و محاکمه سران آن تاکید نمود. عکس ها و پوستره های مارکس و منصور حکمت و کوروش مرسی توسط شماری از تظاهرات کنندگان حمل میشد. این تظاهرات تا ساعت ۵ بعد از ظهر ادامه یافت. بهرام سروش، امان کفا و سعید آرمان از کادرهای حزب کمونیست کارگری بر

حکومت مذهبی، مرگ بر این حکومت زن ستیز، و آزادی زندانیان سیاسی بود.

کپنهاگ: در برابر سفارت جمهوری اسلامی در کپنهاگ بیش از صد تن گرد آمدند و به شعار دادن علیه جمهوری اسلامی و دفاع از آزادی زندانیان سیاسی دست زدند. سخنرانان مختلف، شیوا فرهمند دبیر سازمان جوانان کمونیست، ناهید ریاضی و تعداد دیگری از کادرهای حزب پیرامون اوضاع سیاسی سخن گفتند و تظاهرات کنندگان با حمل پلاکاردها و پوسترهای مختلف حمایت بیبرین خود را از مبارزات مردم در ایران اعلام کردند. این تظاهرات مورد استقبال مردم قرار گرفت. نشریات و اعلامیه های زیادی میان جمعیت توزیع شد.

استکهلم: صدها نفر در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در این روز تجمع کردند و علیه جمهوری اسلامی شعار دادند. در این تظاهرات سخنرانان مختلف سیاوش دانشور، سیامک بهاری، خلیل کیوان، از کادرهای حزب کمونیست کارگری و مینا اسدی شاعر و نویسنده ایرانی، و شهره ارشادی پیرامون مساله سرنگونی جمهوری اسلامی، اوضاع سیاسی ایران، و مسائل مختلف برای تظاهرات کنندگان سخنرانی کردند. کیمیا پازوکی از شخصیتهای شناخته شده دفاع از حقوق پناهندگی نیز بعد از یک سخنرانی طی یک نمایش سمبلیک حجاب اسلامی را به آتش کشید. مرکز خبری سوئد با خلیل کیوان دبیر تشکیلات حزب کمونیست کارگری در سوئد و گرداننده این تظاهرات مصاحبه ای انجام داد. روز ۱۷ تیر نیز توسط حزب کمونیست کارگری تظاهراتی در شهرهای بروس و هلسینبورگ در سوئد نیز تظاهرات و تجمعاتی در دفاع از مبارزات مردم در ایران صورت گرفت.

هلسینگی: در هلسینگی پایتخت فنلاند تظاهراتی به فراخوان حزب کمونیست کارگری واحد فنلاند صورت گرفت. تظاهرات کنندگان ابتدا در یکی از میدانهای اصلی شهر گرد آمدند و سپس با شعار های مرگ بر جمهوری اسلامی و زندانی سیاسی آزاد باید گردد به طرف سفارت کمونته اسلامی راهپیمایی کردند. در این تظاهرات اسماعیل ریسی دبیر واحد حزب در فنلاند پیرامون موقعیت سیاسی کنونی در ایران و جنبش سرنگونی سخنرانی کرد. همچنین نماینده ای از سوی "مدافعین آزادی و دموکراسی در ایران" طی سخنانی از گردانندگان تظاهرات و حاضرین خواست که اینگونه تظاهرات ها بیشتر صورت گیرد. خالد صالح دبیر تشکیلات فنلاند حزب کمونیست کارگری عراق پیامی به حمایت از مبارزات مردم ایران قرائت کرد. در پایان تظاهرات کنندگان با سر دادن شعار مرگ بر جمهوری اسلامی به سوی مرکز شهر راهپیمایی کردند.

لس آنجلس: ده هزار نفر در لس آنجلس دست به راهپیمایی زدند. تظاهرات کنندگان شعار میدادند "ته روسری نه توستری آزادی و برابری"، "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زنده باد آزادی زنده باد برابری" و "آزادی و برابری این است شعار مردمی"، "مرگ بر این حکومت زن ستیز". این شعارها که توسط علی جوادی چهره سرشناس و محبوب مردم در آمریکا و آذر مدرسی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری از بلندگو داده میشد توسط جمعیت ده هزار نفری شرکت کننده در تظاهرات تکرار میشد و با استقبال گرم مردم و بویژه جوانان و زنان شرکت کننده در این تظاهرات مواجه شد. در

طول تظاهرات و در پایان آن قطعنامه حمایت از مبارزات مردم ایران" مورد تأیید شرکت کنندگان قرار گرفت.

تورنتو: بیش از ۵ هزار نفر در مقابل شهرداری نورت یورک تورنتو در کانادا گرد آمدند تا حمایت خود را از مبارزات مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی اعلام دارند. در این تظاهرات سخنرانان مختلف پیرامون اوضاع سیاسی در ایران و وضعیت رژیم سخن گفتند. حضور حزب کمونیست کارگری با پلاکاردها، شعارها و پوسترا و پرچمهایی که آزادی و برابری را تاکید میکرد، برجسته بود. ثریا شهابی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران یکی از سخنرانان بود که بر جریان افتادن انقلاب برای سرنگونی جمهوری اسلامی تاکید گذاشت و سخنانش مورد استقبال وسیع تظاهرات کنندگان قرار گرفت. محمود احمدی از کادرهای حزب نیز چندین بار پشت میکروفون رفت و بر ضرورت سرنگونی فوری جمهوری اسلامی تاکید نمود و شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی و "زنده باد آزادی و زنده باد برابری" سر داد که توسط جمعیت تکرار میشد. پوسترا و پلاکاردهای بسیاری با شعار آزادی و برابری که در دست شرکت کنندگان بود نشانه شرکت و نقش فعال کمونیستهای کارگری در این تظاهرات بود. رسانه های مختلف با ثریا شهابی مصاحبه کردند.

ونکوور: تظاهراتی در منطقه نورت ونکوور در کانادا به دعوت واحد ونکوور حزب کمونیست کارگری صورت گرفت. تظاهرات با آهنگ مشهور و محبوب ایمجین از جان لنون شروع شد و پیام اصغر کریمی در رابطه با ۱۸ تیر برای حاضرین قرائت شد. شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی مرگ بر این رژیم ضد زن و زنده باد آزادی زنده باد برابری توسط جمعیت مرتب فریاد زده میشد. مصطفی صابر عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری برای حاضرین پیرامون تأثیر پیشروی جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی سخن گفت و زری اصلی از جانب کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران در مورد عظمت جنبش مردم و صف بندیها بحث کرد و فهیمه صادقی دبیر فدراسیون پناهندگان نیز اوضاع سیاسی کنونی را مرور کرد. همچنین نماینده اتحادیه کارکنان بیمارستانهای ونکوور به حمایت از مبارزات مردم ایران سخنانی ایراد کرد.

ویکتوریا: روزهای دوشنبه و سه شنبه ۱۶ و ۱۷ تیر ماه در شهر ویکتوریای کانادا با ابتکار واحد حزب کمونیست کارگری در کانادا و همکاری و تلاش انسانهای آزادیخواه و مخالفین جمهوری اسلامی نمایشگاههای افشاگرانه ای